

ništvo, da izkusi o svojem času pridobiti zadosti iztiskov te knjige, bodisi v dar, bodisi na prodajo, ali v zameno s tretjim natiskom

Na predlog g. *dr. Jerneja Zupanca* se dosedanji predsednik g. prof. *Jožef Marn* zopet izvoli za predsednika; takisto se po nasvetu g. *Marna* potrdijo vsi dosedanji upravitelji; samó na mesto bivšega blagajnika, ki se je odpovedal zaradi bolehnosti, stopi naj g. *dr. Jožef Starč*. Ta nasvet se soglasno vzprejme. — Novoizvoljeni blagajnik je prevzel 10. dné t. m. društveno blagajnico, kar bodi o tej priliki iz nova povedano članom, poverjenikom društvenim in sploh občinstvu slovenskemu zaradi nakaznic, denarnih pisem i. t. d., katera naj se blagovolé odslej njemu pošiljati. — Po nasvetu g. *dr. J. Zupanca* se pošlje g. *Robiču* za trud, katerega je imel z „Matico“ kot blagajnik in hišni upravitelj, iz odbora pismena zahvala. — Na poziv predsednikov poročajo še zapisnikar, urednik „Letopisa“ in korektor *Vrhovčeve* knjige o tiskanji letošnjih društvenih knjig; upati je, da izidejo o pravem času. — Za letos je plačalo 1024 letnikov; od poslednje seje (dné 15. malega travna) je pristopilo društvu iz nova 67 letnikov. — Kužnica se je v tej dóbi pomnožila za 64 knjig, zvezkov in časopisov.

Upravišstvo »Maticе Slovenske« za dóbo 1891./92. se je v seji dné 8. m. m. osnovalo takó-le: Predsednik: *Jožef Marn*; I. podpredsednik: *Fr. Levce*; II. podpredsednik: *Peter Grasselli*; blagajnik in hišni upravitelj: *dr. Jožef Starč*; pregledovalec društvenih računov: *dr. Jernej Zupanc*; ključarja: *Anton Kržič* in *Andrej Praprotnik*; overovatelja sejnih zapisnikov: *Anton Bartel* in *Simon Rutar*; pravni zastopnik: *dr. Ivan Tavčar*. Gospodarski odsek: *dr. Hinko Dolenc*, *Peter Grasselli*, *dr. Anton Jarc*, *dr. Jožef Starč*, *dr. Ivan Tavčar* in *Ivan Vilhar*. Književni odsek: *Anton Bartel*, *Anton Koblar*, *Anton Kržič*, *dr. Jožef Lesar*, *Fr. Levce*, *Maks Pleteršnik*, *dr. Lavrencij Požar*, *Simon Rutar*, *Ivan Šubic*, *Ivan Tomžič*, *Fr. Wiesthaler*, *Anton Zupančič* in *Vilibald Zupančič*.

Bleiweisova slavnost v Ljubljani, katero je priredilo „Pisateljsko podporno društvo“, združeno s čitalnico ljubljansko, „Sokolom“ ljubljanskim in pevskim društvom „Slavec“, vršila se je dné 12. m. m. po vzporedu, kakeršnega smo že priobčili. Ko so prišla razna društva na slavnostni prostor Pred škofijo, kjer se je zbralo obilo občinstva, zapel je „Slavec“ kantato *dr. B. Ipavca*, zloženo na čast *dr. Bleiweisu*, in potem je nastopil notar g. *Lučka Svetec* ter v dovršenem govoru slavil spomin vélikega pokojnika. Omenjal je, koliko dobrega je prišlo národu slovenskemu iz te hiše, v kateri je delal *dr. Bleiweis* malone štirideset let; koliko je storil záuj kot pisatelj, urednik in kot vodja v borbi za národne pravice. *Bleiweis* je, kakor njega dni Vodnik, vsestranski poučeval naš národ in zajedno širil národno zavest in ljubezen do máterinega jezika med vse stanovce. Zbiral je okolo sebe vse rodoljube, kateri so hoteli in mogli kaj delati za národ. Takó so bile napósled „Novice“ pravo središče vsemu književnemu delovanju našemu; *Bleiweis* nam je ustanovil književni jezik, takó da smo dandanes vsaj v duševnem oziru jeden národ. *Bleiweis* je bil trden steber, na katerega se je opiralo vse naše národno teženje. Črnili so ga, ali v hudih časih se je venderle vse zaupno oziralo náuj, in ta hiša bi mogla povedati, kakó odlična gospóda je zahajala k *Bleiweisu*, proséč ga, naj pomaga vnemati národ za brambo države. Za svoje zasluge je bil tudi odlikovan na najvišjem mestu, národ pa ga je sploh imenoval očeta svojega. Ta hiša je bila priča, kakó srčno ga je ljubilo vse Slovenstvo: prvič ob njega sedemdesetletnici in drugič, ko ga je nepregledna množica spremljala k večnemu počitku. „Danes pá smo se zbrali, da odkrijemo vzdano spominsko ploščo v trajni spomin, da je ta hiša dušno združeni Sloveniji očeta hiša in v vidno, tudi poznim potomcem sveto znamenje naše neminljive hvaležnosti do vzornega, po delih svojih neumrsega rodoljuba. Odgrni se torej zavesa, mi pa

zakličimo iz globine srca: Vekomaj živi dr. Janeza Bleiweisa viteza Trsteniškega spomin, njegovemu imenu večna čast in slava!“ — Ko je izgovoril zadnji stavek, razkrila se je spomeniška ploča, izklesana od sivega marmorja. Napis ji slóve:

V tej hiši je živel
dr. JANEZ BLEIWEIS vitez TRSTENIŠKI
in dné 29. novejmbra 1881. umrl.

Pisateljsko društvo
12. 7. 1891.

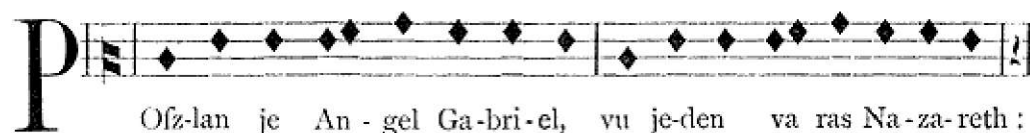
„Slavec“ je nató zapel Jenkovo „Molitev“, in slavnost je bila končana. O pol dveh je bil v čitalnici banket, na katerem so govorili gg.: *dr. Vošnjak*, župan *Grasselli*, *dr. vitez Bleiweis*, notar *Sveteč* in *Ivan Hribar*. Večerni koncert na čitalniškem vrtu je privabil obilo odličnega občinstva in dostojno završil slavnost, katera se sicer ni zvršila v velikem obsegu, vendar pa takó, da se „Pisateljsko podporno društvo“ lahko upravičeno ponaša ž njo.

Slovenski zemljevidi. Zauana firma E. Hölzl na Dunaji se je izrekla, da založi slovenske zemljevide za ljudske in meščanske šole ter je naprosila g. prof. *S. Rutarja*, da bode uredoval imenstvo teh zemljevidov.

Gallusova tristoletnica, ki je bila dné 12. m. m., praznovala se je takó, da se je v stolni cerkvi pela njega krasna maša „*Elisabeth Zachariae*“, nedavno najdena v tukajšnji licejalni knjižnici. Da se je mogla peti, postavil jo je stolni kapelnik gosp. *A. Foerster* v takt in moderne ključe. — „Glasbena Matica“ priredi jeseni koncert, pri katerem se bodo pele zgolj skladbe Gallusove. Omenimo še, da je Gallusovih maš, katere je zasledil gosp. *Mantuan*, nad 16; nedolgo pa se je še menilo, da naš slavni cerkveni skladatelj sploh nobenih pisal ni.

Gospodičina Ivana Kobilca, znana slikarica slovenska, bila je pri letošnji slikarski razstavi v pariškem „salonu“ odlikovana za dve razstavljeni sliki. Večji listi francoski so priobčili laskave ocene o nje umotvorih; zlasti je ugajala slika „*En été*“ (Poléti), na kateri so slikane osebe prirodno veliko in sósebnoplastiški. Gospodičino Kobilco so vzprejeli v mednarodno družbo lepih umetnostij, čast, kakeršna se podeljuje umetnicam namesto svetinje.

»Pofzlan je Angel Gabriel«. Poročujé v zadnji številki »Ljublj. Zvona« marsikaj zanimivega o stari slov. cerkveni pesmi: »Jager na lovu šrajac«, zaželel je č. g. A. Fekonja, da zvé vso pesem: »Pofzlan je«, češ, morda se opira na našo pesem: »Jager na lovu šrajac«. Rad ustrožem njega želji in podajam pesem: »Pofzlan je Angel Gabriel«, kakor je tiskana v »Cithari octochordi« na str. 67. Evo je:

K-je dne po-niz-ne De-vi-cze pra-ve Bo-fye fzlus-be-niz-ce.

Doyde v-priproztu hificzu, y onde nayde zorniczu:
kotere tak govoryasse, y takóju pozdravlyasse.